

Per.
Lat
020

LATIN NYELVŰ LAP A TANULÓ IFJÚSÁG SZÁMÁRA

Prodit Budapesti, I. Lipótmezei-út 6. decies in anno.
Pretium praesolvendi annum 4 tinnuli 80 filleri.

Megjelenik Budapesten, I. Lipótmezei-út 6. tiszser
egy évben. Előfizetési ára évi 4 pengő 80 fillér.

Aestivatio.

Ruri¹ habitantibus vacatio magna et aestivatio² est eadem. Sed non ita urbanis. Isti post annum scholasticum non solum relaxacionem³ mentis, sed re vera etiam corporis recreacionem⁴ quaerunt. Miro quodam instinctu⁵ concupiscunt liberam auram,⁶ campos apricos,⁷ silvas umbrosas, montes et valles, praesertim autem balineas iucundas.⁸

Ante dira⁹ Trianonensia in montibus Karpaticis et in Transsilvania plurima loca peramoena atque iucundissima languidos¹⁰ urbanos aestivatum¹¹ invitabant: nunc vero fere solus lacus Balaton aesti-

Tihonium — Ex machina Arpadi Illés de Edvi. — Tihany.

vantibus optatas praebet¹² delicias.

Hic autem lacus re vera adeo aptus est ad aestivandum atque balneandum,¹³ cui¹⁴ parem in Europa haud invenias. Cum quadam superbia¹⁵ nos lacum nostrum Balatonem mare Hungaricum appellamus.

Gloriamur autem singularibus his deliciis Pannoniae haud immerito.

¹ falun   ² nyaralás   ³ az elme pihentetését   ⁴ új erőre hozását   ⁵ ösztönszerűséggel kívánják   ⁶ a szabad levegőt   ⁷ a verőfényes   ⁸ a fürdőket ⁹ a trianoni átok előtt   ¹⁰ az elernyedt   ¹¹ nyaralni hívták   ¹² nyújtja az óhajtott élvezeteket ¹³ nyaralásra és fürdőzésre   ¹⁴ hogy hozzá foghatót   ¹⁵ büszkeséggel

Cingunt¹⁶ lacum satis magnum in omni circuitu villaes decentes,¹⁷ quae aestivantibus commoda¹⁸ praebent habitacula.¹⁹ Ripae, praecipue in partibus meridianis, sunt planae,²⁰ harrena subtili²¹ et pura obductae,²² itaque aptissimae ad solicationes.²³

Aqua ipsa in ripis meridianis planis non est profunda;²⁴ itaque ne minimis quidem pueris imminent pericula: immo,²⁵ cum calefiat²⁶ brevi tempore, ipsis minimis fit iucundissima.

Iuentus adulta²⁷ lintribus velivolis²⁸ in aequore lacus vectitari²⁹ gaudet: sed vae illis, quos insperata obruit pro-

Thermae — Ex machina Arpadi Illés de Edvi. — Hévviz.

cella!³⁰ Proh dolor! Infortunia mortifera quotannis eveniunt.

In sinu Tiha-nyiens (Balaton-füred) atque in angulo³¹ occiden-tali (Hévviz) sunt balineae etiam aegrotis salu-bres,³² quae non solum aestate sed etiam quounque tempore anni fre-

quentent reddantque nonnunquam etiam paene desperantibus optatam sanitatem.

¹⁶ övezik ¹⁷ csinos villák ¹⁸ kényelmes ¹⁹ laká-sokat ²⁰ laposak ²¹ finom homokkal ²² bevonva ²³ a napon való sütkérezésre ²⁴ nem mély ²⁵ sőt ²⁶ minthogy felmelegszik ²⁷ a serdült ifjúság ²⁸ vitorlás csolnakokon ²⁹ szeret hajókázni ³⁰ vihar lep meg ³¹ a nyugati sarokban ³² gyógy-fürdők is vannak.

Iudex prudens.

In pago¹ quodam Francogalliae rusticus adit praetorem.² Conqueritur³ sibi per tenebras noctis tria alvearia⁴ apium doloso furto repta⁵ esse.

Praetor de re aliquantulum meditatur,⁶ tum ait ad rusticum: Abi nunc domum! Cras⁷ iterum veni! Sed affer tecum etiam suspectos vicinos tuos!

Postero⁸ die, ut erat mandatum, adest rusticus coram praetore cum tota sua impia suspectaque vicinia.⁹

«Stultissime! — increpat¹⁰ eum praetor — Quomodo audes tot honestos viros in ius¹¹ adducere? Num caecus es? Nonne vides in petaso¹² maledicti furis totam gregem¹³ apium consedisse?¹⁴

Vix ea fatus erat praetor, cum unus rusticorum manu petasum¹⁵ petit, quo facto se furem apium esse prodit.¹⁶

Arripitur¹⁷ statim et — stupentibus ceteris, ipse vero ne minimum quidem renitens — in vincula¹⁸ mittitur.

*Georgius Vass
d. VI. cl. gym. real.*

¹ Franciaország egyik falujában ² felkeresi a bírót ³ panaszokodik ⁴ méhkast ⁵ elloptak tőle ⁶ elgondolkodik ⁷ holnap megint ⁸ másnap ⁹ egész szomszédságával ¹⁰ förmeld rá ¹¹ törvény elő hozni ¹² kalapján ¹³ méhraj ¹⁴ szállott meg kezével kalapjához nyúl ¹⁵ elárulja ¹⁷ letartóztatják ¹⁸ és bílincesekbe verik.

EX ARCHIVO RELIGIOSO**De morte regis Sancti Stephani.**(Vita Sancti Stephani e codice Warsaviensi,¹ 16., 17.)

16.... in visione² apparuit angelus in albis vestibus dicens: «Veni dilecte mi rex Stephane ad me; quia tempus est, ut post labores seculi³ requiescas in gaudio paradisi».

E vigilans⁴ autem advocat episcopum et ei visionem edicit. Eadem vero die hora nona tactus febre⁵ debilitatus est et decidit in lectum.⁶ Et cum sibi transitus⁷ diem imminere cognovisset, accersitis⁸ episcopis et principibus et comitibus, et primis palati sui iuvenibus, de Christi vocatione exsultans,⁹ indicavit¹⁰ eis dissolutionem¹¹ sui corporis imminere.

Deinde paterne¹² monuit illos... manus et oculos levans¹³ ad caelum sic orabat: «Regina caeli et terrae, imperatrix et coadiutrix inclita,¹⁴ tuo patrocinio¹⁵ sanctam ecclesiam cum episcopis et clero, regnum cum principibus et populis sub alis tuae protectionis¹⁶ relinquo». Quibus dictis oleo infirmorum corpus suum inungi petiit. Post unctionem *Credo* cantat, dein «Pater noster», quibus ultimum benedicens,¹⁷ manibus extensis¹⁸ sursum, dixit: «In manus tuas, Domine Jesu Christe, commendabo animam meam».

17. *De morte et planctu¹⁹ regis Stephani et miraculis.* Instabat²⁰ autem solemnitas, Sanctae Dei Genitricis assumptio²¹ gloriosa, ad quam omnes solito more in Albam²² civitatem confluxerunt,²³ et tentoriis²⁴ campos operuerunt. Planxerunt²⁵ autem eum omnes populi Hungariae, simul in unum dives et pauper, episcopi cum clero cantu lamentabili²⁶ animam eius commendabant,²⁷ atque fabricato marmore novo monumento²⁸ reconditur, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Quidam autem episcopus Graecorum sanctae conversationis²⁹ in ipsa transitus³⁰ sui hora audivit animam Sancti Stephani in caelum deferentem³¹ per angelorum choros, et laudantes Dominum Jesum Christum.

Qui statim nuncium in Ungariam in Albam civitatem transmisit, et ita sicut audivit et vidit sanctus episcopus, nuntius eius invenit. Litteris autem de obitu eius a capitulo³² acceptis, ad dominum suum in Graeciam remeavit.

Saepe harmoniae³³ supra sepulchrum eius audiebantur angelorum, saepe lampades ardentes in aere videbantur. Multorum vero pueri, qui infirmitate³⁴ sua eius liminibus³⁵ devovebantur,³⁶ mox ut perveniebant, curabantur,³⁷ auxiliante Domino nostro Jesu Christo.

1 varsói 2 egy látomásban 3 e földi élet fáradalmai után 4 felbredve 5 láztól gyötörve elgyengült 6 ágyba 7 elmulásának napja 8 összehívatván 9 örvendezve azon, hogy őt Krisztus hívja 10 megmondta nekik 11 testének feloszlása 12 atyai jósággal 13 az ég felé emelve 14 dicső 15 pártfogásodba 16 a te oltalmad szárnyai alá 17 s ezzel az utolsó áldást mondva 18 karjait felfélte emelve 19 siratásáról 20 közeleddet az ünnep 21 mennybemenetele 22 Székesfehérvárra 23 gyülekeztek 24 sátrakkal lepték el 25 siratták 26 sira mas énekkel 27 ajánlották lelkét, t. i. Isten kegyelmébe 28 sírboltba 29 szent dolgokkal foglalkozó 30 kimulásának órájában 31 érge szálló 32 a káptalantól 33 angyalok zengzetei 34 betegségük miatt 35 az ő sírboltja küszöbénél 36 neki ajánlattakk 37 meggyógyultak.

EX AUCTORIBUS ROMANIS**Relaxationes.***

a) *Caii Plinii Caecili Secundi epistola ad Publium Cornelium Tacitum. (Lib. I. epist. 6.)*

«Caius Plinius Cornelio Tacito suo salutem!

Ridebis, et licet¹ rideas.

Ego ille, quem nosti,² apros³ tres, et quidem pulcherrimos, cepi.

Ipse⁴ — inquis.⁵

Ipse!⁶ — non⁷ tamen ut⁷ omnino ab inertia⁸ mea et quiete discederem.

Ad retia⁹ sedebam. Erant in proximo,¹⁰ non venabulum¹¹ aut lancea, sed stilos¹² et pugillares.¹³ Meditabar aliquid enota-

* szórakozások 1 de hát csak hadd nevess 2 akról tudod, hogy milyen vagyok 3 három vaddisznót fogtam 4 Te magad? 5 mondod csodálkozva 6 Én bizony! 7 anélkü, hogy 8 pihenésemiből...kizökkenet volna 9 a vadászhálók mellett 10 a közelemben 11 vadászdárda 12 íróvessző 13 jegyzőtáblák.

bamque,¹⁴ ut, si manus vacuas, plenas tamen ceras¹⁵ reportarem.

Non est, quod¹⁶ contemnas hoc studendi¹⁷ genus. Mirum est, ut¹⁸ animus agitatione motuque corporis excitetur.¹⁹ Iam undique silvae et solitudo,²⁰ ipsumque illud silentium, quod venationi²¹ datur, magna cogitationis incitamenta²² sunt. Proinde quum venabere,²³ licebit, auctore²⁴ me, ut panarium²⁵ et lagunculam,²⁶ sic etiam pugillares feras.

Experieris²⁷ non Dianam magis montibus, quam Minervam inerrare. — Vale!»

b) *Caii Plinii Caecilii Secundi epistola ad Caninium Rufum. (Lib. II. epist. 8.)*

«Caius Plinius Caninio suo salutem!

Studes? an piscaris?²⁸ an venaris?²⁹ an simul omnia? Possunt enim omnia simul fieri ad Larium³⁰ nostrum. Nam lacus pisces, feras silvae, quibus lacus cingitur, studia altissimus³¹ iste secessus,³¹ affatim³² sugerunt.

Sed sive omnia simul, sive aliquid facias, non possum dicere,³³ *In video*: angor³⁴ tamen non et mihi licere,³⁵ quae sic concupisco,³⁶ ut aegri vinum, balinea,³⁷ fontes.

Nunquamne hos arctissimos³⁸ laqueos, si solvere negatur,³⁹ abrumpam?

Nunquam, puto.⁴⁰ Nam veteribus negotiis⁴¹ nova accrescunt, nec tamen⁴² priora peraguntur: tot nexibus,⁴³ tot quasi catenis maius in diem⁴⁴ occupationum agmen extenditur.⁴⁵ Vale!»

¹⁴ jegyezgettem ¹⁵ legalább a viaszos írótáblákat teleírva ¹⁶ nincs miért megvetned ¹⁷ a szellemi munkálko-dásnak ezen nemét ¹⁸ mennyire ¹⁹ felélenkül ²⁰ magán ²¹ mely a vadászattal jár ²² nagy serkentői a gondolkozásnak ²³ ha vadászni mégy ²⁴ az én fele-lösségemre ²⁵ amiként kenyeres tarisznyát és ²⁶ kulaszot ²⁷ tapasztalni fogod, hogy nem is annyira D. (a vadászat istennője), mint inkább M. (a tudomány istennője) bolyong a hegyeken ²⁸ vagy halászol? ²⁹ vagy vadászol? ³⁰ tó neve ³¹ ez a mélységes csendű félrevonultság ³² bőségesen szolgáltatnak ³³ ki sem mondhatom, mennyire irigyellek ³⁴ csak az bánt (azon aggódóm) ³⁵ hogy nekem is nem lehet megtennem ³⁶ amiket úgy kívánok ³⁷ fürdőket ³⁸ ezeket a foltogató (nagyon szoros) hurkokat... szétszakítani? ³⁹ ha már megoldani nem lehet ⁴⁰ úgy látom, soha. ⁴¹ régi munkáim nyakába újak nőnek ⁴² holott még az előbbieket sem tudom elvégzni ⁴³ annyi kötelekkel ⁴⁴ napról-napra nagyobbra ⁴⁵ terjeszkedik elfoglaltságaim serege.

EX ARCHIVO LATINO HUNGARORUM

Offendebantur¹ nonnulli in eo, quod ego in fronte *Iuentutis* locativum, qui erat antea «Budapestini», in «Budapesti» commutavi.² Quo iure hoc fecerim, licet mihi demonstrare nonnullis speciminibus³ excerptis e chronicis historiae Hungaricae.

a) Exempla indeclinata: «Gerardus⁴ ergo episcopus de Chanad, in istis casibus *in Pest* per Hungaros de monte submissus in biga,⁵ martyrio coronatur». (Magistri Simoni de Keza Gesta Hungarorum, lib. II. cap. 3, 29.)

«Inter haec autem Endre et Levente... appropinquaverunt ad portum,⁶ qui vulgo dicitur *Pesth.*» (Chronicon Pictum Vindobonense. XLVII.)

b) Exempla declinata: «Et iam ab eo (scilicet comitatū), qui nominatur *Pestensis* a *Pesto* oppido, sumamus⁷ initium». (Scilicet describendorum comitatuum, qui sunt in sinistra ripa Danubii. — Petri Ransani Epitome Rerum Hungaricarum. Index II.)

«Idcirco antequam ad eligendum regem Hungarorum magnates *Pestum* convenissent... (Petri Ransani Epitome Rerum Hungaricarum. Index XXX.)

Permulta possum affere huiusmodi exempla; sed quid ultra?

¹ megütköztek azon ² változtattam ³ néhány kiszá-
kitott szemelvénnyel ⁴ Gellért ⁵ kétkerekű talyigán
⁶ ahhoz a révhöz ⁷ vegyük a kezdetet.

«*Vitta caerulea*¹ *Oceani*» instituta est ad distinguendam² navem mercatoriam,³ quae celerrimo cursu Oceanuni Atlanticum transvexerit.⁴

Anno 1900-mo navis vaporevecta⁵ «*Deutsch-land*», id est «*Germania*», cum laude celerrimi cursus primo *vittam caeruleam* meruit.⁶ Mox navis *Anglica*, cui nomen «*Mauretania*», illam Germanicam celerritate superavit obtinuitque⁷ decus *vittae caeruleae*. Novissime vero recuperavit hoc praemium celerrime navigandi vaporevecta⁸ Germanorum no-
mine «*Bremen*», id est Latine «*Brema*». Haec nempe Oceanum Atlanticum tempore 113 horarum atque 42 minutarum transmisit, quae faciunt quattuor dies, septemdecim horas et quadraginta duas minutás.

¹ az ócean kék szallagja ² kitüntetésére ³ kerest-
kedelmi hajó ⁴ kel át az óceánon ⁵ gózhajó ⁶ érde-
melte, szerezte meg ⁷ elnyerte ⁸ gózös.

Pulli¹ merulacei.

Martinellus² discipulus est tertiae classis gymnasii realioris.³ Martinelli parentes haud⁴ procul habitant ab urbe. Quotiescunque ergo duas dies coniunctim⁵ vacantes praebet calendarium, Martinellus noster domum proficiscitur.

Quid te domum attrahit,⁶ Martinelle? Pater-ne, mater-ne? An fraterculus, aut soror parvula? Hortus-ne, aut forsitan campus et silva?...

Nescit Martinellus ad haec respondere. Attrahit et hoc et illud. Attrahit eum aliquid... Senes dicunt: nostalgia.⁷

Nunc quoque domi vacat⁸ Martinellus. Non vero sedet iners in cubiculo,⁹ sed vagatur¹⁰ in agris et in silva.

Ante has duas hebdomas in arbore quadam nidum¹² merulae invenerat Martinellus. Tum iam septem ova parva caerulea,¹³ leniter¹⁴ conspersa nigris punctulis, in nido erant. Quid novi¹⁵ nunc post duas hebdomas in nido erit? Hoc videre Martinellus iam diu valde¹⁶ cupiebat.

Quid¹⁷ ultra? Ascendit in arborem, inspicit¹⁸ nidum, reperitque in illo amabiles¹⁹ septem pullulos vivaces,²⁰ alacres,²¹ evolare²² paratos.

Nulla²³ mora! Eximit²⁴ statim unum post alterum e nido et — more²⁵ rustico — condit²⁶ cunctos in sinu interulae.²⁷ Tum descendit de arbore cumque praeda sua carissima properat domum.

Quid vero in termino²⁸ pagi?... In termino pagi lacus²⁹ parvus est. In ripa lacus gallina matrix³⁰ gloticat,³¹ gloticansque cursit vesana³² huc et illuc. Pulli eius enim omnes in aqua sunt.

Non submerguntur,³³ sed natant omnes hilariter.³⁴ Non enim sunt pulli gallinacei,³⁵ sed pulli anatinii,³⁶ miserae gallinae matricis pulli privigni,³⁷ quos ipsa quidem ex ovis³⁸ anatinis excluderat,³⁹ quibus vero naturam anatinam instinctumque⁴⁰ natandi non ipsa dedit, nec potest demere.

Vae, misera matrix! — ait secum Martinellus. Si ista pro privignis pullis tantas vaesanias⁴¹ agit, quanta debet⁴² esse des�ratio matris merulae pro genuinis⁴³ suis pullulis amissis! Hunc crudelem dolorem maternum ego reparare⁴⁴ debo!

Sic secum Martinellus. Revertitur extemplo in silvam, ascendit in arborem, reponit pullulos merulaceos in nidum. Ubi de arbore descendit, quid videt? Circumvolitant iam ambae merulae suos pullulos ineffabili⁴⁵ gaudio.

Conquiescit⁴⁶ hoc visu et Martinelli sensibilis conscientia.

1 szürkerigófókák 2 Marci 3 reálgimnáziumi
4 nem messze 5 két kapcsolatos szünetes napot
nyújt 6 vonz 7 a honyágy 8 szünetet 9 nem ül
tétlenül bent a szobában 10 barangol 11 két héttel
ezelőtt 12 rigófészket 13 hét kis kék tojás 14 enyhén
tarkítva fekete pontocskákkal 15 mi ujság lesz most
16 már régóta nagyon vágyott 17 no s aztán? 18 bele
néz a fészekbe 19 kedves 20 eleven 21 élénk 22 ki-
repülni kész fiókák 23 semmi tétova! 24 kiszedi
25 falusi szokás szerint 26 elrejti valamennyit 27 az
inge gelebébe 28 a falu szélén 29 egy kis tó van
30 a kotlós tyúk 31 kot-kotol 32 futkos cszeveszettben
33 nem merülnek el 34 vigan uszkálnak 35 nem csir-
kék ugyanis 36 kacsafiókák 37 mostoha fiókái
38 kacsatőjásokból 39 költött ki 40 s az úszóösztöt
41 ekkora örököseket csinál 42 mekkora lehet a
kétségeeséje 43 vörbeli 44 helyrehozni tartozom
45 kimondhatatlan 46 megnyugszik a M. érzékeny
lelkiismerete is.

Pro victoribus certaminum¹ studiorum.

In Nro 9-no *Iuentutis* iam registravimus² eventum certaminum studiorum regnicolarium. Hactenus, praeter laudes, sola praemia erant singulis victoribus commendationes³ testimoniis maturitatis indorsatae.⁴ Huiusmodi commendationes prioritatem praestabant⁵ in inscribendo ad studia academica.⁶ Nunc vero sic dicta *industria gravis*,⁷ mediante⁸ Societate Széchenyiana, constituit iuvenibus, qui e certaminibus studiorum regnicolaribus victores evasissent,⁹ ad studia prosequenda¹⁰ etiam opes¹¹ necessarias se praestaturam esse. Summopere¹² laudabilis est ista destinatio!¹³

1 a tanulmányi versenyek győzteseinek érdekében
2 közöltük 3 ajánlások 4 hátratolva az érettségi
bizonyítványokra 5 elsőbbséget biztosítottak 6 a fő-
iskolai tanulmányokra való beiratkozásnál 7 nehéz
ipar 8 a Sz. T. közvetítésével 9 győztesen kerültek ki
10 tanulmányiak folytatására 11 segítséget 12 szer-
fölött 13 elhatározás.

VIRTUTES CORPORIS

Cartamen^{*} natandi

pro «*grandi praemio*» Francogallorum.

Parisiis quotannis repetitur¹ certamen per spatium centum metrorum celerrime natandi pro *summo praemio*, cui nomen franco-gallicum est «*Grand Prix*». Huius anni certamen nunc fuit septimo die Iulii.

Adhuc iam ter, scilicet anno 1925., 1926. et 1927., ex hoc certamine Hungarus noster *dr. Stephanus Bárány* victor evaserat.² In horno³ certamine strenuus ei aemulator⁴ existit natator Francogallus nomine *Taris*. At *Bárány* noster nunc quoque etiam quarta vice⁵ victor evasit, etquidem post certaminum memoriam⁶ brevissimo adhuc per Europam tempore 59·4 secundarum.⁷

Multitudo sex millium spectantium ingenti applausu et ovatione⁸ victorem salutavit.

*

Saltus de volaculo⁹ ardente. Aetatem agimus¹⁰ machinarum et infortuniorum.¹¹ Ex quo enim inventae sunt machinae diversi generis, multiplicata¹² sunt valde infortunia, novissimumque in aevum¹³ irruit¹⁴ etiam novissimum genus mortis, scilicet infortunio mechanico¹⁵ peremptae vitae.

Quamdiu terra marique nonnisi *vi vaporis*¹⁶ agebantur machine *stabiles*, *locomobiles* et *locomotivae*, tantummodo annua¹⁷ eveniebant maiora infortunia per explosiōnem,¹⁸ per elisam¹⁹ rotam, per concursum²⁰ navium aut vecturarum.²¹

Ex quo²² etiam *vis electrica*²³ vehicula²⁴ per vias oppidorum et machinas fabricarum²⁵ agitare²⁶ coepit, etsi leviora, numero autem frequentiora,²⁷ circiter menstrua,²⁸ nunciabantur²⁹ infortunia.

Novissime³⁰ vero *vi benzini*³¹ vecta automilia in terra, atque volacula³² in aere tot tantaque quotidie proferunt³³ infortunia,

quae ephemerides³⁴ cuncta iam commen-tari³⁵ nequeant.

Quod autem nuperrime³⁶ in America evenit,³⁷ omnino³⁸ insolitum, ingenio³⁹ *pilnotae* rectum singularique⁴⁰ eiusdem dexteritate⁴¹ evitatum⁴² infortunium revera memoratu-dignum est.

Pilnota scilicet quidam militaris, nomine *Haddon*, novo volaculo ardue⁴³ volando usque in altitudinem decem millium metro-rum evectus⁴⁴ est.

Cum in hac altitudine motorem inter-cluderet,⁴⁵ extemplo incendium⁴⁶ exarsit in volaculo. Pilnota ruens⁴⁷ deorsum⁴⁸ se de-misit⁴⁹ usque ad altitudinem trium millium metrorum.

Hic vehementissimo in deruendo aurae motu⁵⁰ incendium iam suffocatum⁵¹ esse existimans volaculum iterum sursum⁵² di-rexit. Ast sefellit⁵³ eum haec praesumptio;⁵⁴ flammae enim denuo efflagraverunt.⁵⁵

Pilnota denique ad ultimam rationem salutis⁵⁶ confugiens⁵⁷ exsiluit e volaculo ar-dente atque tardicasurii⁵⁸ ope denisit⁵⁹ se in terram feliciter.

Decidit mox et volaculum combustum.

* úszóverseny 1 megismétlik a 100 méters gyors-úszás versenyét 2 került ki győztesen 3 az idei ver-senyen 4 kemény versenytársa akadt 5 a negyedik alkalommal is 6 rekordövel 7 másodpercenyi 8 tapssal és éljenzéssel 9 repülögépről 10 korát éljük 11 a szerencsétlenségeknek 12 megsokszoroztak 13 a legújabb korszakba 14 berontott 15 az életnek gépi baleset miatt való pusztulása 16 gőz erejével 17 éven-kint 18 robbanás 19 kisiklás 20 összeütközés 21 vo-natok 22 amióta 23 a villamos erő is 24 kocsikat 25 gyárak gépeit 26 hajtja 27 gyakrabban 28 havon-ként 29 jött hirök szerencsétlenségeknek 30 legutóbb azonban 31 benzin erejével hajtott 32 repülögépek 33 idéznek elő 34 az ujságok valamennyit 35 megírni sem tudják 36 a minap 37 történt 38 egészen szo-katlan 39 a pilóta eszével kormányozott 40 páratlan 41 ügyességével 42 kikerült szerencsétlenség 43 mere-dek repüléssel 44 felemelkedett 45 elzártta 46 tűz lobbant fel 47 zuhanva 48 lefelé 49 ereszke-dett 50 léghuzattól 51 a tűz már elfulladt 52 ismét felsel-kormányozta 53 ámde cserbenhagyta 54 ez a fel-tevés 55 újból fellobogtak 56 a menekülésnek 57 fo-lyamodyva 58 ejtőernyő segítségével 59 leereszke-dett.

EX DIURNIS

Patrovus¹ Bem.

Iosephus Bem, Polonus natus erat in oppido Galiciae *Tarnov* anno 1795-to. Iam puer² militiam sibi vitae rationem³ elegerat. Pugnavit contra Russos pro libertate Poloniae. Pugnae apud *Ostrolenkam* (1831.) ipse dux et heros erat. Anno 1833-tio pro libertate Portugaliae pugnabat.

Annis denique 1848. et 1849. pro libertate nostra *Hungarica* fortissime ducebat copias⁴ Transsilvanicas contra infesta Austriaca et Russica agmina.

Dux ingeniosus⁵ milites suos Hungaros valde diligebat. Alexandrum Petőfi dilectum⁶ suum filium appellabat: fortissimi vero fidelissimique eius Siculi⁷ patrovum *Bem* ducem suum carissimum vocabant.

Post infelicem exitum belli illius pro libertate gesti *patrovus Bem* in Turciam emigravit ibique anno 1856-to vitam finivit.

Ossa eius nunc exeunte⁸ Iunio, tumulanda in solo⁹ natali, e Turcia in Poloniam revecta¹⁰ sunt.

Iter *patrovi Bem* per Hungariam mutilatam¹¹ multo magis glorioso triumpho quam exsequiis¹² fuit simillimum.

Interrupta¹³ via constitit heros noster ad unam diem (28. Iunii) hic Budapesti. In portico Musei Gentici¹⁴ fecimus ei iusta¹⁵ grato¹⁶ animo Hungarico.

Laudavit¹⁷ *patrovum Bem* oratione festiva¹⁸ Minister tuendae¹⁹ patriae comes Carolus Csáky. Cecinerunt symphoniaci²⁰ Hymnum Hungaricum et Hymnum Polonicum.

Deinde impositum est sepulchrum²¹ pedamento²² tormentario, quod sex equi vehebant.²³ Ad serta²⁴ vehenda septem currus²⁵ vix sufficiebant. Symphoniaci modos²⁶ Rákóczianos canebant. Exsequebantur²⁷ funus duce ipso regni gubernatore Nicolao Horthy nobilissimi viri Hungari et Poloni et multa milia hominum usque ad porticum²⁸ viae ferratae orientalis.

Ossa *patrovi Bem* deputatio²⁹ nostra maior usque ad fines regni, altera minor una cum Polonis usque Tarnoviam comitavit.³⁰

Laconice.¹ Ad Lysandrum, ducem Laconicum, litteras misit dux Persarum:

«Si pedem in terram Graeciae intulero,² omnia ibi peribunt igne madebuntque sanguine!»

Rescripsit ad eum Lysander Laconice: „Si³ ...

★

Hypocrisis.³ Socrates non indulgebat⁴ hypocritis.

Antisthenes, qui aliquamdiu et ipse inter Socratis discipulos erat, novam condidit scholam philosophicam etquidem sic dictam cynicorum.⁵ Modeste⁶ vivere, nihil sibi vindicare⁷ — hoc erat principium⁸ huius philosophiae.

Antisthenes proprio exemplo hanc vivendi rationem⁹ demonstrabat. Inter alia etiam lacernam¹⁰ adeo laceram¹¹ gestabat, ut cuique oculos offenderent¹² foramina.¹³

«Antisthenes, — corripit¹⁴ eum die quodam Socrates — scisne, quid ego per foramina lacerae tuae lacernae videam? Non tuam modestiam, sed tuam vanitatem!»¹⁵

★

Fridericus II., rex Borussiae,¹⁶ die quodam per fenestram prospiciens¹⁷ magnam

1 Bem apó 2 mint gyermek 3 a katonáskodást
választotta élethivatásul 4 az erdélyi csapatokat
5 nagyesszű 6 kedves fiának szólította 7 székeyei
8 június végén 9 a szülőföldben való eltemetés végett
10 hazaszállítattak 11 csonka 12 mint temetéshez
13 felbeszakítván útját 14 Nemzeti Múzeum 15 meg-
adtuk neki a végütszességet 16 hálás m. lélekkel
17 elbúcsúztatta 18 ünnepi beszéddel 19 honvédelmi
miniszter 20 elzengték a zenekarok 21 a koporsó
22 ágyútalpra 23 huzott 24 a koszorúk szállítására
25 kocsi alig volt elég 26 a Rákóczi-indulót játszották
27 kikisértek 28 a keleti pályaudvarig 29 küldöttsé-
günk 30 elkísérte

1 lakonikusan, spártai rövidsgéggel 2 ha beteszem
a lábat 3 képmutatás 4 nem szivelte 5 közönyö-
sek, akik minden kutyába vesznek 6 szerényen
7 semmit sem igényelni 8 alapelve 9 ezt az életével
saját példájával szemléltette 10 köpenyeget 11 annyira
rongyosat viselt 12 sértétek 13 a lyukak 14 fedd meg
15 a te hiúságodat 16 Poroszország 17 kitekintve.

